Üdvözlet az Olvasónak!

„Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is…” (Ef 4,4)

Három összetartozó valóság: egy test, egy Lélek, egy reménység. Erről olvashatunk az Efézusiakhoz írt levél 4. fejezetében. A hangsúly azon van, hogy a Krisztushoz tartozók egysége nem pusztán emberi összefogás vagy közös szándék, hanem Istentől, az Ő munkájából fakad. Ugyanaz a Lélek köt össze felekezeteket, szolgálatokat és ugyanaz a reménység éltet bennünket.

Ehhez kapcsolódva született meg a – reformáció hónapjában – aktuális lapszámunk, amelyben nem a különbségek eltüntetéséről gondolkodunk, hanem az ökumené jegyében azt vizsgáljuk, hogyan lehetünk saját hitbeli meggyőződésünket megőrizve egymás útitársai és munkatársai. Szolgatársak, akik ugyanabban a világban szolgálnak és sokféle kihívással találkoznak a hittanóra, iskola, nevelés témakörében.

A Tanulmányok rovat három különböző és mégis összekapcsolható nézőpontot ad ehhez. Ökumenikus kiindulópontból Dr. Kodácsy-Simon Eszter és Dr. Kodácsy Tamás azt vizsgálja, hogyan lehet a világvallásokról, a felekezetekről és magáról a vallásról úgy hittanórát tartani, hogy közben a tanulók a saját hitükkel kapcsolatban is tájékozottá váljanak, ugyanakkor a többi felekezet sajátosságait is megismerjék. Miranthis Zsófia egy nehéz kérdésről, az iskolai fegyelmezésről ír, cikkében a bizalmi háttér és a keresztyén nevelés lehetséges kapcsolópontjait emeli ki. Hős Orsolya pedig a református óvodát választó szülők motivációjáról és elvárásairól szóló kutatását mutatja be.

A Műhely rovatban még inkább a gyakorlat felé indulunk. Dr. Seben Glória evangélikus szemszögből tekinti át a felekezetekről való tanítás kérdését, míg Csőri-Czinkos Gergő egy katolikus középiskolában megélt református szolgálatát mutatja be. Arról ír, hogyan válhat a felekezeti határ elválasztó vonal helyett találkozási ponttá. Pál Beáta a digitális gyermekkort megélt fiatalok világában a hiteles párbeszédre hívja fel a figyelmünket, Péntek-Eperjesi Ibolya pedig a nyitottság, felekezeti identitás egyensúlyáról beszél.

Kitekintésként találkozhatunk a 13. zsoltár hittanórai feldolgozásával, a hittanóra és bizalom kérdéskörével.

Számunkat két izgalmas könyv recenziója zárja. Dr. Szénási Lilla munkája, a „Kapcsolatra hangolt katechézis” szempontokat ad az alfa generáció offline tanításához, míg

Dr. Siba Balázs „Változáskalauz” című könyve önmagunk formálódására, élethelyzeteinkre és változásainkra – valamint a ránk bízottak változásának lehetőségeire hívja fel a figyelmünket.

Bízom benne, hogy olvasóink mindezekben nemcsak új gondolatokat, de a saját kérdéseikhez használható kapaszkodókat is találnak.

DR. SZÁSZI ANDREA

